

saa almindelig Tilslutning og saa ringe Misfornøjelse, som der var ved Forfatningsforandringen i 1915, hvad der jo allerede fremgaar deraf, at den blev gennemført med Tilslutning af alle de store Partier, og det ikke blot en tredve Tilslutning, men i hvert Fald for de Partiers Vedkommende, som nu saa ivrigt ønsker Forandringer gennemført i denne Grundlov, med en varm og uforbeholden Tilslutning. Naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Dag saa stærkt betonedede, at det egentlig kun var af Nød og Trang, man greb til dette, fordi det viste sig umuligt at komme videre, men at man naturligvis den Gang ønskede at komme meget videre, maa jeg sige, at jeg ved jo godt, at ogsaa den Gang indtog det socialdemokratiske Parti i Princippet Standpunkter, der var meget afvigende fra Grundlovsforslaget af 1915, men disse Ønsker kom kun i meget ringe Grad frem under Forhandlingerne, hvorimod der kom de varmeste og mest uforbeholdne Udtalelser af Glæde over den gode demokratiske Grundlov, som Danmark havde faaet, og ikke fra en eneste af disse Sider, heller ikke fra det radikale Parti, lød der Røster om, at det kun var noget, man kunde nøjes med i Øjeblikket, men at man allerede om faa Aar maatte se at komme videre. Den Forudsætning fandtes slet ikke den Gang, og jeg vover at paastaa, at hvis ikke Genforeningen med Sønderjylland var kommet, altsaa hvis ikke et Moment var indtraadt, som i og for sig intet har at gøre med danske Forfatningsforholds Udvikling, vilde intet Menneske for Alvor have tænkt paa allerede nu, kun to Aar efter, at Grundloven først har været i egentlig Virksomhed, de første Valg er afholdte efter den, at foretage nogen Forandring. Det vilde ikke have faldet nogen Side her i Tinget ind. Det er altsaa kun den Anledning, som frembyder sig ved Sønderjyllands Genforening, dette, at vi dog skal have en Grundlovsforandring, der har givet Stødet til disse Forslag. Jeg mener nu vedblivende, at det paa Grund af de Forhold, jeg lige har omtalt, er det ene rette at stille sig paa det bestaaendes Grund og sige: Vi vedtager de Ændringer i Grundloven, som er nødvendige for at faa Sønderjylland ind under Danmark med fuld politisk Ret, men i øvrigt ikke mere, end alle Partier kan enes om. Hvis Regeringen havde taget et andet Standpunkt, vilde det ogsaa hurtig have vist sig, hvor forkert det vilde have været, idet det da vilde være uundgaaeligt, at der til Be-

kræftelsesvalget knyttede sig en virkelig Grundlovskamp, som der nu, tror jeg, ikke vil opstaa.

Det ærede Medlem, der talte for det socialdemokratiske Parti (Borgbjerg), kaldte Partiets Grundlovsforslag for en Samlingsfane. Jeg tror ikke, at der let kunde have været valgt et mere uheldigt Udtryk for dette Forslag, thi det ærede Medlem kan umuligt være uvidende om, at dette Forslag ikke har nogen som helst Betingelse for i en overskuelig Fremtid at virke samlende i vort Folk. Det ærede Medlem kan umuligt være uvidende om, at Tanken om en radikal Kuldkastelse af den nuværende Forfatningsordning i Danmark, Indførelse af Republik og Etkammerssystem, i Virkeligheden savner Sangbund i Folket. Det ganske overvejende Flertal i vort Folk staar paa Monarkiets Grund, og jeg tror ogsaa, der er et ganske overvejende Flertal, der staar paa et virkeligt Tokammerssystems Grund. Det vilde hurtigt vise sig, hvis der opkom en Grundlovskamp, men denne Grundlovskamp vil ikke opstaa paa Grundlag af det Forslag, der er fremsat fra Socialdemokratiets Side.

Til det radikale Partis ærede Ordfører (Rode) skal jeg blot gøre en lille Sidebemærkning. Den ærede Ordfører havde misforstaaet en Udtalelse af mig, som faldt ved første Behandling af Grundlovsforslaget. Det, jeg den Gang betegnede som en Misforstaaelse, var ikke Ministeriet Liebe, det var den fejlagtige Mening, at Ministeriet Zahle var afskediget paa konstitutionel Maade ved en Ytring af Kongen om, at han ønskede et Regeringsskifte foretaget. En saadan Akt kan ikke konstituere en Afskedigelse af et Ministerium; den maa finde Sted under de givne konstitutionelle Former. Og paa Foranledning betegnede jeg den Opfattelse, at en Afskedigelse kunde foregaa paa den Maade, som en Misforstaaelse.

Hr. Rode udtalte, at det vilde have været saare ønskeligt at opnaa fuld Enighed om Grundlovsforslaget, og heri kan jeg give ham fuldkommen Ret. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Stand til at se, at der ikke kunde være opnaaet en saadan Enighed, i alt Fald mellem det radikale Parti og de to andre Partier. Den ærede Ordfører udtalte sig til min Glæde i principiel Modsætning til det socialdemokratiske Grundlovsforslag og ønskede at blive paa den bestaaende Forfatnings Grund, han vilde kun stille saadanne Forslag, som hører hjemme paa dette Grundlag. Og den ærede Ordfører gik